

عنوان مقاله:

سیر تحول باغ های ایرانی از دوره هخامنشی تا دوره پهلوی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علیرضا رضوانی - استادیار، دکتری شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

سارا معصومی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری، مشهد

خلاصه مقاله:

بی گمان هیچ اثر معماری به اندازه باغ های ایرانی نماینده تمام عیار هویت تاریخی و آرمانگرایی ایرانی نبوده است؛ اثرپذیر پاسخ به نیازهای زمینی و در پیوند با مفاهیم و مضامین آن جهانی؛ دروازه ای برای ورود به دنیای متعالی و مکانی درمیان آسمان و زمین. این مقاله با هدف بیان سیر تحول کالبدی - مفهومی باغ های ایرانی به نگارش در آمده و سوال اصلی این پژوهش آن است که چگونه می توان باغ های ایرانی را براساس ویژگی ها و عناصر اصلی آن ها در هر دوره تاریخی طبقه بندی و تبیین نمود. تحقیق از نوع تحقیق های بنیادین و توصیفی بوده و روشی جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای است. مقاله با مقدمه ای از اهمیت و جایگاه باغ های ایرانی شروع و سپس در چهار مرحله تکامل باغ ایرانی از دوره تاریخیایلامی تا دوره ساسانی و مرحله بعد عباسیان تا دوره سلجوقی، دوره سوم از دوره مغول تا اواسط دوره قاجاریه و مرحله چهارم از دوره تاریخی قاجاریه (اواسط دوره) تا دوره پهلوی کلیه باغ های شاخص ایرانی تشریح و سپس در در مرحله تحلیل آن ها به تفکیک دوره و مهمترین ویژگی های ارکان اصلی و عناصر شامل هندسه و ساختار، کوشک، معنا و عناصر تفکیک می شوند. پژوهش نشان می دهد که باغ های ایرانی چهار دوره تحول اساسی را پشت سر گذاشته اند. دوره بنیادینو اسطوری (باستانی)، دوره تکامل و تطابق مفهومی و مضمونی (اسلامی)، دوره شکل گیری باغ های عمومی و عام المنفعه دوره معاصر سازی در استفاده و تلفیق با الگوهای باغ سازی غربی و شرقی.

کلمات کلیدی:

باغ، باغ های ایرانی، مبانی نظری، دوره های تاریخی، هندسه و ساختار، معنا و عناصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/768940>

